

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۲۴ دسمبر ۲۰۱۲

گرسنگی در دایکندی دهقانان را به آوارگی کشانده است

دایکندی از ولایات دور افتاده و فقیر افغانستان است که فقر و ناداری دهقانان در آن وحشتناک است. در این ولایت که زمستان فرا می رسد دهقانان در بدترین وضعیت زندگی می کنند و با گرسنگی شدید روبه رو هستند. دو صد خانواده از ولسوالی های سنگ تخت، کجران و گیزاب به مراکز ولسوالی ها و شهر نیلی آمده اند تا از فقر و گرسنگی فرار کرده باشند، ولی این دهقانان، در این کشور هر جا که بروند با فقر و ناداری بیشتر روبه رو می شوند و از گرسنگی نجات پیدا کرده نمی توانند.

افغانستان کشور زحمتکشان و فقیران و ناداران است. یک مشت اندک مفتخوار، ثروتمند و غارتگر موجود است که اکثریت مردم که دهقان و کارگر و زحمتکش می باشند را در چنگال خود گرفته اند، نان شان را دزدی می کنند و خون آنها را به خارجی ها می فروشند تا پول و ثروت شان زیاد شود.

مردم زحمتکش دایکندی نیز در دست همین مفتخواران و غارتگران اسیر هستند. یک عده مفتخوار که به نام این مردم زحمتکش سوداگری قومی می کنند، خود در کاخ های لوکس و زیبا با خانواده شان کیف می کنند، نه زمستان را می شناسند، نه گرسنگی و نه بی دوائی.

این تنها دهقانان و زحمتکشان دایکندی نیستند که در گرسنگی به سر می برند، نه نان دارند و نه خوراکی برای خوردن. این تنها زحمتکشان دایکندی نیستند که به خاطر گرسنگی آواره می شوند، بلکه در افغانستان ۹ میلیون زحمتکش، ۹ میلیون برادر و خواهر زحمتکشان دایکندی، عین وضعیت را دارند. لذا زحمتکشان باید بدانند که درد و رنج شان مشترک است. اگر در دایکندی زحمتکشی گشته است، در قندهار نیز زحمتکشی گرسنگی می کشد، اگر در دایکندی دهقانی در فقر به سر می برد در کنر نیز دهقانی نادار است. درد و رنج زحمتکشان ما مشترک است، پس راه نجات از فقر، ناداری و گرسنگی شان نیز مشترک است.